

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

бульв. Дружби народів, 28, м. Київ, 01103, код ЄДРПОУ 40381452

РІШЕННЯ

17.08.2018

№ 1799

Київ

Про результати здійснення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік, поданої Швалюком Михайлом Віталійовичем, заступником начальника відділу Управління карного розшуку ГУНП у м. Києві

Національне агентство з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) провело повну перевірку декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – декларація), за 2016 рік, поданої Швалюком Михайлом Віталійовичем (унікальний ідентифікатор документа – 42c6ef15-fe0b-4f9a-a0be-bd2a359a8646) (далі – повна перевірка декларації).

Відповідно до рішень Національного агентства від 09.02.2018 № 186 "Про проведення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік, поданої Швалюком Михайлом Віталійовичем, заступником начальника відділу Управління карного розшуку ГУНП у м. Києві, на підставі інформації, отриманої від Генеральної прокуратури України" та від 05.04.2018 № 648 "Про продовження строку повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік, поданої Швалюком Михайлом Віталійовичем, заступником начальника відділу Управління карного розшуку ГУНП у м. Києві" повна перевірка проведена уповноваженою особою – головним спеціалістом першого відділу (м. Київ) Департаменту фінансового контролю та моніторингу способу життя Диптаном С.А. та уповноваженою особою – головним спеціалістом першого відділу (м. Київ) Департаменту моніторингу дотримання законодавства про конфлікт інтересів та інших обмежень щодо запобігання корупції Кисленко І.А.

Швалюк Михайло Віталійович (далі – суб'єкт декларування) – заступник начальника відділу Управління карного розшуку ГУНП у м. Києві.

Підстави проведення повної перевірки:

абзац п'ятий частини першої статті 50 Закону України "Про запобігання корупції" (далі – Закон);

підпункт 4 пункту 3 розділу III Порядку проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого рішенням Національного агентства від 10.02.2017 № 56, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 13.02.2017 за № 201/30069 (далі – Порядок).

Під час здійснення повної перевірки декларації Національне агентство використовувало такі джерела:

інформацію, отриману з: Національної автоматизованої інформаційної системи Департаменту Державної автомобільної інспекції МВС України; Державного суднового реєстру України та Суднової книги України; Державного реєстру речових прав на нерухоме майно; Реєстру прав власності на нерухоме майно; Державного реєстру іпотек; Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна; Державного реєстру цивільних повітряних суден України; Державного земельного кадастру; Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань; Державного реєстру фізичних осіб – платників податків про суми доходів, нарахованих фізичній особі податковим агентом, та/або суми доходів, отриманих самозайнятими особами, а також розмір утриманого податку з доходів фізичних осіб; Державного реєстру патентів України на винаходи; Державного реєстру патентів України на корисні моделі; Державного реєстру патентів України на промислові зразки; Державного реєстру свідоцтв України на знаки для товарів і послуг;

інформацію державних органів та інших юридичних осіб, яка надійшла до Національного агентства під час проведення повної перевірки, зокрема Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру (від 26.02.2018 № 7-28-0.21-2255/2-18), Комунального підприємства Київської міської ради "Київське міське бюро технічної інвентаризації" (від 02.03.2018 № 062/14-2522), Пенсійного фонду України (від 23.02.2018 № 5971/04-22 та від 15.03.2018 № 8887/04-22), Міністерства юстиції України (від 23.04.2018 № 11062/3622-26-18/19.1.1), Головного сервісного центру МВС України (від 21.02.2018 № 31/2008), Департаменту превентивної діяльності Національної поліції України (від 27.02.2018 № 1042/20/4/02-2018), Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (від 22.02.2018 № 10/01/5682 та від 15.03.2018 № 10/01/7831); Державної служби України з питань праці та її територіальних органів (на вих. № 51-10/7004 від 16.02.2018), Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів (від 20.02.2018 № 603-17-12/2583), Міністерства соціальної політики України (від 03.03.2018 № 389/0/111-18/203); Генеральної прокуратури України (від 19.01.2018 № 07/1/2-19229-17, від 19.07.2018 № 07/1/2-19229-17);

інформацію, викладену в поясненнях суб'єкта декларування з доданими підтверджуючими документами вх. № Ш-6410/18 від 30.07.2018.

Таким чином, Національне агентство провело перевірку за наявними у нього відомостями.

Складовими предмета повної перевірки декларації відповідно до абзацу першого частини першої статті 50 Закону є: з'ясування достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірка на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення.

I. З'ясування достовірності задекларованих відомостей

За результатами перевірки встановлено:

1. У розділі 3 "Об'єкти нерухомості" декларації.

1.1. Суб'єкт декларування не зазначив право власності на 1/3 частку квартири загальною площею 67,7 м² за адресою: [REDACTED] м. Київ.

Згідно з інформацією Комунального підприємства Київської міської ради "Київське міське бюро технічної інвентаризації" право власності на вищезазначену квартиру зареєстровано за суб'єктом декларування відповідно до свідоцтва на право власності на житло від 23.07.2001 року.

В наданих поясненнях суб'єкт декларування зазначив, що право власності на вказану квартиру зареєстровано його батьками, про що йому стало відомо випадково на передодні подання уточненої щорічної декларації за 2017 рік. Про таку реєстрацію права власності батьки, відповідно до його пояснень, не повідомляли, участі у ній він безпосередньо не приймав.

1.2. Суб'єкт декларування не зазначив право власності на земельну ділянку площею 0,075 га за адресою: Київська область, Києво-Святошинський район, с. Білогородка, [REDACTED] кадастровий номер [REDACTED]

Відповідно до інформації з Державного земельного кадастру та інформації наданої Державною службою України з питань геодезії, картографії та кадастру вищевказана земельна ділянка на праві приватної власності належить суб'єкту декларування.

В наданих поясненнях суб'єкт декларування зазначив, що фактично він не мав права власності на вказану земельну ділянку у зв'язку з невиконанням умов договору позики від 02.03.2012 укладеним між Карповим А.І. (Позикодавець) та суб'єктом декларування (Позичальником), в якому гарантійним майном є вказана земельна ділянка.

Статтею 1046 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс) за договором позики одна сторона (позикодавець) передає у власність другій стороні (позичальникові) грошові кошти або інші речі, визначені родовими ознаками, а позичальник зобов'язується повернути позикодавцеві таку ж суму грошових коштів (суму позики) або таку ж кількість речей того ж роду та такої ж якості.

Відповідно до статті 576 Кодексу предметом застави може бути будь-яке майно (зокрема річ, цінні папери, майнові права), що може бути відчужене заставодавцем і на яке може бути звернене стягнення.

Згідно з статтею 589 Кодексу у разі невиконання зобов'язання, забезпеченого заставою, заставодержатель набуває право звернення стягнення на предмет застави.

Статтею 590 Кодексу звернення стягнення на предмет застави здійснюється за рішенням суду, якщо інше не встановлено договором або законом. Заставодержатель набуває право звернення стягнення на предмет застави в разі, коли зобов'язання не буде виконано у встановлений строк (термін), якщо інше не встановлено договором або законом.

Відповідно до інформації з Єдиного державного реєстру судових рішень (<http://www.reyestr.court.gov.ua>) та інформації щодо стану розгляду справ, яка міститься на офіційному веб-сайті Судової влади України (<https://court.gov.ua/fair/>), за критерієм пошуку "Карпов Артем Іванович" відомості стосовно прийнятих судових рішень та відповідно судових справ розгляд яких триває, відсутні.

Наявність права власності Карпова Артема Івановича [REDACTED] [REDACTED] на вищевказану земельну ділянку, відповідно до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного земельного кадастру, не підтверджується.

До того ж, статтею частиною другою статті 3 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" встановлено, що речові права на нерухоме майно та їх обтяження, що підлягають державній реєстрації відповідно до цього Закону, виникають з моменту такої реєстрації. Аналогічна норма визначена частиною другою статті 331 Кодексу.

Зважаючи на вищенаведене суб'єкт декларування станом на 31.12.2016 був власником земельної ділянки з кадастровим номером [REDACTED]

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 46 Закону у декларації зазначаються відомості про об'єкти нерухомості, що належать суб'єкту декларування та членам його сім'ї на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або знаходяться у них в оренді чи на іншому праві користування, незалежно від форми укладення правочину, внаслідок якого набуто таке право. Такі відомості, зокрема включають дані щодо виду, характеристики майна, місцезнаходження, дату набуття майна у власність, оренду або інше право користування, вартість майна на дату набуття його у власність, володіння або користування.

Таким чином, суб'єкт декларування у розділі 3 "Об'єкти нерухомості" відобразив недостовірну інформацію щодо права власності на частину квартири

загальною площею 67,7 м² та земельну ділянку площею 0,075 га, чим не дотримав вимоги пункту 2 частин першої статті 46 Закону.

2. У розділі 6 "Цінне рухоме майно – транспортні засоби" декларації.

Суб'єкт декларування зазначив транспортний засіб – автомобіль марки ВАЗ 2107, ідентифікаційний номер [REDACTED]

Суб'єкт декларування разом з поясненнями надав копію договору купівлі-продажу від 11.03.2016, відповідно до якої суб'єкт декларування продав вказаний транспортний засіб гр. Губенку І.В.

Відсутність у власності суб'єкта декларування будь-яких транспортних засобів станом на 31.12.2016, підтверджується також інформацією наданою Головним сервісним центром МВС.

Відповідно до пункту 3 частини першої та частини п'ятої статті 46 Закону у декларації зазначаються зокрема, дані щодо транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, а також щодо їх марки та моделі, року випуску, ідентифікаційного номера (за наявності). Відомості про транспортні засоби та інші самохідні машини і механізми зазначаються незалежно від їх вартості.

Таким чином, суб'єкт декларування у розділі 6 "Цінне рухоме майно – транспортні засоби" відобразив недостовірну інформацію щодо наявності прав власності на транспортний засіб автомобіль марки ВАЗ 2107, ідентифікаційний номер 11НК0682, чим не дотримав вимоги пункту 3 частини першої статті 46 Закону.

3. У розділі 11 "Доходи, у тому числі подарунки" декларації.

3.1. Суб'єкт декларування не зазначив дохід у розмірі 12 846,19 грн, отриманий у результаті нарахування відсотків від грошових коштів розміщених на рахунках, які відкриті у ПАТ КБ "Приватбанк".

Суб'єкт декларування разом з поясненнями надав копію виписки про залишки коштів та нараховані відсотки по рахунках відкритих у ПАТ КБ "Приватбанк", відповідно до якої сума нарахованих відсотків складає 12 846,19 гривень.

3.2. Суб'єкт декларування не зазначив дохід у розмірі 35 000 грн, отриманий у результаті продажу транспортного засобу – автомобіля марки ВАЗ 2107, ідентифікаційний номер [REDACTED]

Суб'єкт декларування разом з поясненнями надав копію договору купівлі-продажу від 11.03.2016, відповідно до якої суб'єкт декларування продав вказаний транспортний засіб гр. Губенку І.В. за ціною 35 000 гривень.

Відповідно до пункту 7 частини першої статті 46 Закону у декларації зазначаються відомості про отримані (нараховані) доходи, у тому числі доходи у вигляді заробітної плати (грошового забезпечення), отримані як за основним місцем роботи, так і за сумісництвом, гонорари, дивіденди, проценти, роялті, страхові виплати, благодійна допомога, пенсія, доходи від відчуження цінних паперів та корпоративних прав, подарунки та інші доходи.

Таким чином, суб'єкт декларування у розділі 11 "Доходи, у тому числі подарунки" відобразив недостовірну інформацію щодо доходів у розмірі 12 846,19 грн отриманого від розміщення грошових коштів на рахунках у ПАТ КБ "Приватбанк" та у розмірі 35 000 грн, отриманого у результаті продажу транспортного засобу, чим не дотримав вимоги пункту 7 частини першої статті 46 Закону.

4. У розділі 12 "Грошові активи" декларації.

Суб'єкт декларування не зазначив готівкові кошти на загальну суму 104 508,00 доларів США, 610 Євро, 1000 грн. Із урахуванням офіційного курсу гривні до долара США та Євро устанавленого Національним банком України та який діяв станом на 31.12.2016 загальна сума у гривневому еквіваленті вищезазначених коштів складає 2 859 908,72 гривень.

Відповідно до ухвали Печерського районного суду міста Києва від 20.05.2016 у справі № 757/23448/16-к накладено арешт на вищезазначені грошові кошти, які згідно з протоколом обшуку від 11.05.2016, були вилучені у робочому кабінеті суб'єкта декларування на підставі ухвали слідчого судді Печерського районного суду міста Києва в ході досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12015100000001196.

Згідно з інформацією наданою Генеральною прокуратурою України, зокрема копією протоколу допиту свідка від 11.12.2017, суб'єкт декларування зазначив, що 100 000 доларів США є грошовими коштами його батька (Швалюка Віталія Антоновича). Грошові кошти у розмірі 80 000 доларів США він отримав від батька та в подальшому за його вказівкою розміщав на депозитні рахунки під проценти. У результаті цих операцій отримав суму 100 000 доларів США, які зберігалися у суб'єкта декларування за усною домовленістю, у зв'язку з похилим віком батьків.

Відповідно до частини першої статті 170 Кримінального процесуального кодексу України арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна.

Зважаючи на вищенаведене, арешт майна не позбавив права власності суб'єкта декларування на вищезазначені грошові кошти.

В подальшому, згідно з інформацією наданою Генеральною прокуратурою України, суб'єкт декларування неодноразово звертався з клопотаннями від 10.10.2016 та 17.06.2016 до Печерського районного суду міста Києва про зняття арешту з його майна та повернення йому вказаних грошових коштів як їх володільцю.

У клопотанні до Генерального прокурора України від 03.10.2017, копію якого надано Генеральною прокуратурою України, суб'єкт декларування пояснював походження вищевказаних коштів як заощадження своїх батьків, матері – Швалюк Катерини Іванівни та батька – Швалюка Віталія Антоновича.

Відповідно до копії спадкової справи, відкритої Першою київською державною нотаріальною конторою від 05.01.2016 за № 3/2016 до майна померлого батька суб'єкта декларування (Швалюка Віталія Антоновича) та копіями відповідних заяв від 05.01.2016 суб'єкт декларування приймає спадкове майно, яке залишилось після смерті його батька, а мати суб'єкта декларування (Швалюк Катерина Іванівна) відмовляється від прийняття спадщини, яка залишилась після смерті її чоловіка на користь сина (суб'єкта декларування).

Нормами частини п'ятої статті 1268 Цивільного кодексу України визначено, що незалежно від часу прийняття спадщини вона належить спадкоємцеві з часу відкриття спадщини.

Таким чином, станом на 31.12.2016 суб'єкт декларування був єдиним власником вищезазначених грошових коштів.

Відповідно до пункту 8 частини першої статті 46 Закону у декларації зазначаються відомості, зокрема про наявні грошові активи, у тому числі готівкові кошти, кошти, розміщені на банківських рахунках. Відомості щодо грошових активів включають дані про вид, розмір та валюту активу, а також найменування та код Єдиного державного реєстру підприємств і організацій України установи, в якій відкриті відповідні рахунки або до якої зроблені відповідні внески. Не підлягають декларуванню наявні грошові активи (у тому числі готівкові кошти, кошти, розміщені на банківських рахунках, внески до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, кошти, позичені третім особам) та активи у дорожочінних (банківських) металах, сукупна вартість яких не перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня звітного року

Таким чином, суб'єкт декларування у розділі 12 "Грошові активи" відобразив недостовірну інформацію щодо грошових коштів у розмірі 2 859 908,72 грн, чим не дотримав вимоги пункту 8 частини першої статті 46 Закону.

5. У розділі 14 "Видатки та правочини суб'єкта декларування" декларації.

Суб'єкт декларування відобразив правочин який спричинив видаток зазначивши предметом правочину "Рухоме майно Цінні папери" та розмір цього правочину у сумі 230 000 гривень.

У своїх поясненнях суб'єкт декларування зазначив, що придбання акцій вказав помилково, насправді ним було укладено договір відступлення прав вимоги із ТОВ "СВ Фінанс". Договір відступлення права не є цінним папером.

Разом з поясненнями суб'єкт декларування додав вищевказаний договір від 11.01.2016 № 1101USD, відповідно до якого новий кредитор

(суб'єкт декларування) зобов'язується сплатити первісному кредитору (ТОВ "СВ Фінанс") загальну вартість права вимоги, вказану в пункті 3.1 цього договору. Згідно з пунктом 3.1 вищевказаного договору загальна вартість права вимоги становить 235 000 грн (2 000 грн – за договором про надання споживчого кредиту та заставу транспортного засобу № 11282451000 від 11.01.2008 та 233 000 грн – за договором про надання споживчого кредиту та заставу транспортного засобу № 11330045000 від 07.04.2008).

Відповідно до пункту 10 частини першої статті 46 Закону у декларації зазначаються відомості про видатки та всі правочини, вчинені у звітному періоді, на підставі яких у суб'єкта декларування виникає або припиняється право власності, володіння чи користування, у тому числі спільної власності, на нерухоме або рухоме майно, нематеріальні та інші активи, а також виникають фінансові зобов'язання, які зазначені у пунктах 2 – 9 частини першої цієї статті.

Таким чином, суб'єкт декларування у розділі 14 "Видатки та правочини суб'єкта декларування" відобразив недостовірні відомості щодо розміру правочину, які відрізняються від достовірних на суму 5 000 грн, чим не дотримав вимоги пункту 10 частини першої статті 46 Закону.

При вирішенні питання щодо наявності підстав для притягнення суб'єкта декларування до дисциплінарної, адміністративної чи кримінальної відповідальності за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, Національне агентство керується сумою прожиткового мінімуму для працездатної особи відповідно до чинного законодавства на момент подання до Національного агентства декларації за 2016 рік.

Суб'єкт декларування 29.03.2017 подав шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства декларацію за 2016 рік.

Відповідно до Закону України "Про Державний бюджет України на 2017 рік", прожитковий мінімум для працездатних осіб з 01.01.2017 становить 1 600,00 гривень.

За результатами з'ясування достовірності задекларованих відомостей встановлено недостовірність відомостей, що відрізняється від достовірних, на суму 2 912 754,91 грн (пункти 3, 4, 5 розділу I цього рішення), що перевищує 250 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.

За наявною інформацією у розділах 1, 2, 4, 5, 7 – 10, 13, 15, 16 декларації недостовірних відомостей не встановлено.

II. З'ясування точності оцінки задекларованих активів

За наявною інформацією порушень вимог частини п'ятої статті 46 Закону не встановлено.

III. Перевірка на наявність конфлікту інтересів

За результатами перевірки інформації, що внесена до декларації суб'єкта декларування за 2016 рік, та відомостей, отриманих від державних органів,

з державних реєстрів та баз даних, порушень з боку суб'єкта декларування вимог статей 25 та 36 Закону не встановлено.

IV. Перевірка на наявність ознак незаконного збагачення

Суб'єкт декларування відповідно до обставин про які зазначено у пункті 4 розділі I цього рішення набув права власності на готівкові кошти у гривневому еквіваленті на суму 2 859 908,72 грн, частину яких у розмірі 80 000 доларів США, згідно з інформацією наданою Генеральною прокуратурою України, яка ґрунтується на копіях протоколу допиту свідка (суб'єкта декларування) від 11.12.2017 та його клопотання до Генерального прокурора України від 03.10.2017, він отримав від своїх батьків. Грошові кошти у розмірі 80 000 доларів США він в подальшому розміщав на депозитні рахунки під проценти. У результаті цих операцій отримав загальну суму 100 000 доларів США, які зберігалися у суб'єкта декларування за усною домовленістю, у зв'язку з похилим віком батьків.

Відповідно до інформації наданої Генеральною прокуратурою України, яка ґрунтується на роздруківках руху коштів по банківських рахунках суб'єкта декларування наданих ПАТ КБ "Приватбанк", дохід від розміщення грошових коштів, протягом 2012 – 2015 років, суб'єктом декларування на депозитних рахунках ПАТ КБ "Приватбанк" склав 17 839,88 доларів США.

З метою з'ясування загального доходу батьків суб'єкта декларування за період часу згідно з наявними у Національного агентства документами (батька з 1999 по 2015 роки; матері – з 2000 по 2016 роки) використовувалася інформація наведена у копіях листів Державної фіскальної служби України від 26.12.2017 № 21922/5/99-99-08-02-02-19 та Головного управління пенсійного фонду України у м. Києві від 01.03.2018 № 7748/07 відповідно про доходи та отримані пенсії Швалюка Віталія Антоновича та Швалюк Катерини Іванівни (батьки суб'єкта декларування), які були надані Генеральною прокуратурою України.

Сукупний дохід батьків суб'єкта декларування, із вирахуванням податків, за весь вищезазначений період в еквіваленті з урахуванням середньостатистичного курсу долара США в Україні по відповідним рокам, становить 68 185 доларів США.

Враховуючи норму частини першої статті 1 Закону України "Про прожитковий мінімум", якою визначено, що прожитковий мінімум – вартісна величина достатнього для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я набору продуктів харчування, а також мінімального набору непродовольчих товарів та мінімального набору послуг, необхідних для задоволення основних соціальних і культурних потреб особистості та зважаючи на об'єктивну необхідність витрат частини свого доходу для задоволення фізіологічних та соціально-побутових потреб, із вищезазначеного сукупного доходу батьків суб'єкта декларування виключено суми коштів у розмірі суми прожиткового мінімуму для працездатної особи

в розрахунку на місяць, встановленого на перше січня року, в якому отримувався дохід.

У результаті виключення із сукупного доходу батьків суб'єкта декларування вищезазначену суму коштів у розмірі прожиткового мінімуму, розмір коштів, які батьки суб'єкта декларування могли заощадити, в еквіваленті з урахуванням середньостатистичного курсу долара США в Україні по відповідним рокам, склав 31 085 доларів США.

Отже, загальна сума грошових коштів щодо походження яких у Національного агентства є підтвердні документи складає 48 924,88 доларів США (заощадження батьків – 31 085 доларів США та доходи від розміщення грошових коштів на банківських рахунках – 17 839,88 доларів США).

Підтвердні документи щодо джерел походження решти грошових коштів у розмірі 51 075,12 доларів США із загальної суми вищезазначених коштів у сумі 100 000 доларів США у Національного агентства відсутні, а отже підстави виникнення прав на ці активи під час перевірки не встановлено.

Статтею 368² Кримінального кодексу України незаконне збагачення визначено, як набуття особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у власність активів у значному розмірі, законність підстав набуття яких не підтверджено доказами, а так само передача нею таких активів будь-якій іншій особі.

Відповідно до пункту 2 примітки до статті 368² Кримінального кодексу України під активами у значному розмірі у цій статті розуміються грошові кошти або інше майно, а також доходи від них, якщо їх розмір (вартість) перевищує одну тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Суб'єкт декларування 29.03.2017 подав шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства декларацію за 2016 рік.

Відповідно до пункту 5 підрозділу 1 розділу XX "Перехідні положення" Податкового Кодексу України, якщо норми інших законів містять посилання на неоподатковуваний мінімум доходів громадян, то для цілей їх застосування використовується сума в розмірі 17 гривень, крім норм адміністративного та кримінального законодавства в частині кваліфікації адміністративних або кримінальних правопорушень, для яких сума неоподатковуваного мінімуму встановлюється на рівні податкової соціальної пільги, визначеної підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 розділу IV цього Кодексу для відповідного року.

За правилами, визначеними підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 розділу IV Податкового Кодексу України, податкова соціальна пільга становить 50 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи (у розрахунку на місяць), встановленого законом на 1 січня звітного податкового року.

За статтею 7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2016 рік" прожитковий мінімум для працездатної особи станом на 1 січня звітного

податкового року становив 1 378,00 гривень. Тому податкова соціальна пільга у 2016 році становить 689 грн (50 відсотків від 1 378 грн).

Отже, одна тисяча неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на рівні податкової соціальної пільги для кваліфікації за статтею 368² Кримінального кодексу України становить 689 000 гривень.

Таким чином, суб'єкт декларування набув у власність грошові кошти у розмірі 51 075,12 доларів США (в еквіваленті з урахуванням середньостатистичного курсу долара США в Україні за 2016 рік становить 1 307 012,32 грн) щодо яких Національним агентством не вдалося встановити підстави виникнення прав, що перевищує 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян на рівні податкової соціальної пільги, визначеної підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 розділу IV Податкового кодексу України та є ознакою можливого незаконного збагачення відповідно до статті 368² Кримінального кодексу України.

Зважаючи на наведене та керуючись частиною першою статті 8, статтями 25, 36, 46, 50 Закону України "Про запобігання корупції", пунктом 17 розділу III, пунктами 1, 2 розділу IV Порядку проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції від 10.02.2017 № 56, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 13.02.2017 за № 201/30069, за результатами повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік, поданої Швалюком Михайлом Віталійовичем (унікальний ідентифікатор документа – 42с6ef15-fe0b-4f9a-a0be-bd2a359a8646), Національне агентство з питань запобігання корупції

ВИРІШИЛО:

1. Суб'єкт декларування при складанні та поданні декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік зазначив недостовірні відомості про: нерухоме майно, яке належить йому на праві власності, наявність прав власності на транспортний засіб, дохід отриманий від розміщення грошових коштів на банківських рахунках, готівкових коштів, які належать йому на праві власності, та правочину який спричинив видаток, чим не дотримав вимоги пунктів 2, 3, 7, 8, 10 частини першої статті 46 Закону України "Про запобігання корупції".

Суб'єкт декларування подав недостовірні відомості, що відрізняються від достовірних на суму понад 250 прожиткових мінімумів для працездатних осіб. В діях суб'єкта декларування вбачаються ознаки правопорушення, передбаченого статтею 366¹ Кримінального кодексу України.

2. Порушень вимог частини п'ятої статті 46 Закону не встановлено.
3. Наявність конфлікту інтересів не встановлено.
4. Наявні ознаки можливого незаконного збагачення.

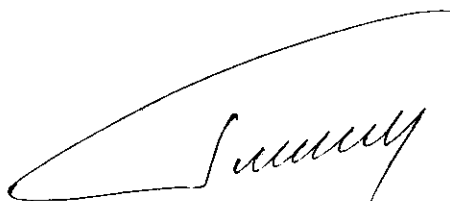
5. Рішення про результати здійснення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік, поданої Швалюком Михайлом Віталійовичем, направити до спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

6. Доручити уповноваженій особі – головному спеціалісту відділу проведення повних перевірок Департаменту перевірки декларацій та моніторингу способу життя Диптану С.А. повідомити суб'єкта декларування Швалюка Михайла Віталійовича про прийняте рішення та вжити заходів для створення в Єдиному державному реєстрі декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, можливості подання ним декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік з достовірними відомостями.

7. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника Голови Національного агентства з питань запобігання корупції Патюка С.С.

8. Це рішення може бути оскаржене в судовому порядку.

В.о. Голови

С.С. Патюк

Згідно з чинним законодавством
відповідно до колегіального рішення
Національного агентства

Протокол № 40
засідання Національного агентства
від 17 серпня 2018 року